

Convenant 'Integrale Aanpak Huiselijk Geweld Midden-Holland'

Ondergetekenden, genoemd onder "ondertekening partijen",

verklaren zich akkoord met

het convenant 'Integrale Aanpak Huiselijk Geweld Midden-Holland'

en de bijbehorende samenwerkingsafspraken waarin doelstelling, uitgangspunten en algemene afspraken op het gebied van huiselijk geweld beschreven zijn.

De samenwerkingsafspraken worden verder geconcretiseerd in , bij het convenant behorende, samenwerkingsafspraken en protocollen.

Partijen overwegen:

- Dat huiselijk geweld een groot maatschappelijk probleem is en de nodige zorg behoeft
- Dat een systemische en intergenerationele benadering belangrijk is bij huiselijk geweldproblematiek
- Dat huiselijk geweld een complex probleem is, waarbij in de benadering rekening moet worden gehouden met angst, schaamte, schuldgevoelens en afhankelijkheid bij betrokkenen, hetgeen kan leiden tot een ambivalente houding t.a.v. de hulpverlening.
- Dat het belangrijk is rekening te houden met de culturele en religieuze achtergrond van betrokken cliënten.
- Dat huiselijk geweld het best aangepakt kan worden door in een zo vroeg mogelijk stadium hulp te bieden aan plegers, slachtoffers en eventueel betrokken kinderen, die ook slachtoffer en/ of getuige kunnen zijn van het geweld.
- Dat een samenwerkingsverband tussen partijen een geschikte aanpak biedt voor de bestrijding van huiselijk geweld, temeer door te werken volgens een gezamenlijk visie op de aanpak van huiselijk geweld.
- Dat partijen ieder vanuit hun eigen deskundigheid in het samenwerkingsverband participeren.

Partijen onderschrijven onderstaande visie op de aanpak van huiselijk geweld:

Het bestrijden van huiselijk geweld vraagt, op een aantal vlakken, om extra aandacht.

Partijen onderschrijven de noodzaak van het werken volgens onderstaande principes en rusten hun instelling/ organisatie daar optimaal op toe.

1. Hulp dient uit te gaan van een systeemgerichte en intergenerationele benadering.

Deze intergenerationele benadering is gericht op het gehele gezin en de verbondenheid binnen familie- en gezinsrelaties. Dat betekent dat bij het stoppen of doorbreken van het geweld oog moet zijn voor ieders rol binnen het gezin, waarbij met name ook aandacht moet zijn voor preventie en nazorg. Zo mogelijk wordt gebruik gemaakt van het sociale netwerk van betrokkenen.

2. Samenwerking en ketenbenadering.

Er wordt samengewerkt met andere instellingen om aan alle betrokken gezinsleden adequate hulp te bieden. Hierbij is sprake van samenwerking gelijktijdig zowel als in de keten. Dit houdt in dat wanneer de aangeboden hulp niet (langer) toereikend is instellingen er zorg voor dragen dat er een vervolg op gang gebracht wordt voor hulp aan betrokkenen, in de vorm van een melding of verwijzing.

3. Vraaggericht werken

Aansluiten bij vragen en behoeften van de cliënt. In het programma of protocol is de individuele hulpvraag sturend. Rekening houden met de tijd die slachtoffers vaak nodig hebben om openheid van zaken te geven. Alert zijn op de vraag-achter-de-vraag.

4. Expliciete aandacht voor signalering huiselijk geweld.

Intake en (andere) protocollen worden toegespitst op optimale signalering van huiselijk geweld. Op klachten van cliënten, die zouden kunnen verwijzen naar geweld, zoals depressieve klachten, slaapproblemen etc., volgt onderzoek naar een mogelijk verband met huiselijk geweld.

Zo mogelijk wordt de vraag: "op welke manier wordt bij U thuis omgegaan met conflicten" als standaardvraag opgenomen in de intake.

5. Rekening houden met de diversiteit in doelgroepen

Ieder individu vraagt om een eigen aanpak die mede bepaald wordt door o.a. sekse, socialisatie, gezinssamenstelling, cultuur en religie.

6. Laagdrempelig en outreachend

Instellingen houden rekening met de ambivalente gevoelens van cliënten. Het werken aan vergroting van de motivatie tot verandering wordt als onderdeel van de hulpverlening c.q. behandeling opgenomen. Ook probleemverheldering wordt als hulpvraag geaccepteerd. Er wordt actief contact gezocht met cliënten indien zij vroegtijdig afhaken of plotseling niet meer verschijnen.

7. Beschikbaar

Hulp moet snel kunnen starten na een incident van huiselijk geweld. Dit vormt de beste ingang voor verandering. Bij het werken met indicatiestellingen wordt hiermee zoveel mogelijk rekening gehouden. Iedere hulpverleningsinstelling zorgt voor een voorziening waar cliënten terecht kunnen als zij hulpverlening nodig hebben in de tijd tussen aanmelding en eerste afspraak. Dit om cliënten te ondersteunen en te voorkomen dat zij vroegtijdig afhaken.

8. Deskundigheid van beroepskrachten

Instellingen zorgen voor deskundigheidsbevordering van hun medewerkers en zorgen ervoor dat actuele informatie over de aanpak van huiselijk geweld in de regio of op het vakgebied aan de medewerkers wordt doorgegeven.

De medewerkers zijn in ieder geval getraind op het signaleren van huiselijk geweld, kennen de werking van de geweldsspiraal, zijn in staat het geweld bespreekbaar te maken in hun cliëntcontacten en adequaat door te verwijzen.

9. Preventie secundaire traumatisering.

Instellingen ondersteunen de uitvoerende werkers in hun aanpak van huiselijk geweld met instellingsbeleid en handelingsprotocollen. En voorzien in een zorgstructuur om secundaire traumatisering bij medewerkers, door confrontatie met huiselijk geweld-problematiek, te voorkomen.

Samenwerkingsafspraken

De samenwerkingsafspraken zijn gericht op:

- het tot stand brengen en bevorderen van een snelle, effectieve en adequate verwijzing van slachtoffers, plegers en overige betrokkenen van huiselijk geweld naar participerende instellingen;
- het bevorderen van een goed op elkaar afgestemd hulpverleningsaanbod;
- meewerken aan het realiseren van beleidsintegratie van een samenhangend aanbod van zorg, hulp en preventie op het terrein van huiselijk geweld.

Warme overdracht naar hulpverlening

Het advies- en steunpunt huiselijk geweld realiseert, in het geval de cliënt hiertoe toestemming geeft, een warme overdracht naar de convenantsinstellingen.

Dit wil zeggen dat het advies- en steunpunt contact opneemt met een passende instelling en dat deze instelling vervolgens contact opneemt met het slachtoffer. De participerende instellingen verplichten zich binnen 2 werkdagen na verwijzing een eerste contact met de cliënt te leggen en binnen 14 dagen het eerste cliëntcontact te starten met een adequaat hulpverleningsaanbod. Het advies- en steunpunt huiselijk geweld zal geen intakes afnemen; dit is een taak van de instelling die de hulpverlening op zich neemt.

Samenwerkingsafspraken met de zogenaamde basispartners:

Slachtoffers van huiselijk geweld worden verwezen naar **Kwadraad**, algemeen maatschappelijk werk, tenzij andere hulpverlening aangewezen is (zoals GGZ).

Slachtoffers die geen duidelijke hulpvraag hebben of informatie- en advies willen over de mogelijkheden en gevolgen van melding c.q. aangifte bij de politie worden verwezen naar **Stichting Slachtofferhulp Nederland**.

Plegers van huiselijk geweld worden verwezen naar **de Waag**, forensische psychiatrie, tenzij andere hulpverlening aangewezen is.

Kinderen die te maken hebben met huiselijk geweld kunnen terecht bij **Bureau Jeugdzorg**. Bij **vermoedens van kindermishandeling** wordt verwezen naar het **Advies- en Meldpunt Kindermishandeling**.

Betrokkenen van huiselijk geweld worden door het advies- en steunpunt gewezen op de mogelijkheid om melding of aangifte tegen de pleger te doen bij **politie Hollands Midden**.

Reeds bestaande samenwerkingsafspraken ten aanzien van huiselijk geweld.

In de afgelopen twee jaar zijn al enkele samenwerkingsafspraken gemaakt die nu zullen worden gevoegd bij dit document te weten:

1. protocol kindspoor

Kinderen als getuige van huiselijk geweld, vanuit politieboeienis, worden volgens het protocol kindspoor toegeleid naar hulp.

2. convenant aanpak huiselijk geweld in de strafrechtketen

De samenwerkingsafspraken tussen de strafrechtpartners inzake huiselijk geweld.

3. (crisis)hulp aan slachtoffers binnen en buiten kantooruren

Afspraken tussen het AMW, VOC en Kompas over hulp aan slachtoffers.

4. samenwerkingsafspraken rond ouderenmishandeling

Bij complexe vragen rond vermoedens van ouderenmishandeling wordt het (multidisciplinaire) consultatienetwerk ouderenmishandeling om advies gevraagd.

Consultatiemogelijkheden.

Het advies- en steunpunt huiselijk geweld kan door beroepskrachten benaderd worden voor advies, zowel op individueel niveau als ook met betrekking tot beleid en deskundigheidsbevordering ten aanzien van huiselijk geweld.

Het Advies- en Steunpunt maakt voor haar consultfunctie gebruik van de specifieke deskundigheid van de convenantpartners.